

Jakovina Acettr. Sonja Batista Erenz. Maja Polob Mares. Zlata Jeras Pohl.
Katarina Pirkmajer
 Katja Repič Vogelcnik. Majda Kutar Prijon. Nastja Hajovic. Jozica Strask.
 Marijana Vodopivec. Sonja Zavašnik Podlesk
Dešman

Katarina Pirkmajer Dešman

Ljubljana, 1957

Katarina Pirkmajer Dešman je leta 1981 diplomirala na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani in nadaljevala podiplomski študij na IUAV v Benetkah na Oddelku za arhitekturno zgodovino. Od leta 1982 je samostojna arhitektka v Ljubljani, članica Društva arhitektov Ljubljana ter ustanovna članica galerije DESSA. Z Mihom Dešmanom je ustanovila arhitekturni atelje Dešman (1983–2003), leta 2004 pa s kolegi arhitekturni biro DANS arhitekti. Na javnih arhitekturnih natečajih je prejela skupaj s soavtorji preko 30 nagrad in priznanj. Zmage na natečajih so privedle do realizacije objektov v večini javne, socialne in izobraževalne vsebine. Šola v Št. Juriju, Otroški oddelek v URI Soča, Don Boskov center v Mariboru, brv čez Gruberjev prekop ali pa individualna hiša in prenova stanovanja so rezultat razmišljanja, analize in sinteze ter nepopustljivega iskanja pravih odgovorov. Nastale so stavbe, prostori in medprostori: funkcionalni, pravilno odmerjeni, z racionalnimi gradbenimi rešitvami, prijetni, udobni in lepi. V strokovni javnosti je bilo njeno delo, ki je nastajalo v ustaljenih timih in sodelovanjih, deležno nagrad, med njimi priznanja Piranesi (1990), Evropske nagrade za urbani javni prostor (The European Prize for Urban Public Space, 2012), 1. nacionalne nagrade za naj-leseno gradnjo (2013), nominacije za nagrado Mies Van der Rohe (2015, 2017), nagrade Architizer A+ Award kot zmagovalc strokovne žirije (2016), glavne nagrade na 21. Salonu arhitekture Novi Sad v kategoriji arhitektura (2018) in Zlatega svinčnika (2013, 2023). Skupaj z DANS arhitekti raziskuje odnos človeka do grajenega okolja in snuje inovativne načine uporabe prostorov.

Katarina Pirkmajer Dešman graduated from the Faculty of Architecture in Ljubljana in 1981 and continued her postgraduate studies at the Department of Architectural History at the IUAV in Venice. She has been working as an independent architect in Ljubljana since 1982, is a member of the Society of Architects of Ljubljana and a founding member of the DESSA Gallery. Together with Miha Dešman she founded the architectural office Dešman (1983–2003) and later, in 2004, she and her colleagues founded the architectural office DANS arhitekti. Together with her co-authors, she has received over 30 awards and recognitions on public architectural competitions. The victories in these competitions have led to the realisation of numerous projects with mainly public, social and educational content. Projects such as the school in Št. Jurij, the children's department at URI Soča, the Don Bosco Centre in Maribor, the pedestrian bridge over the Gruber Canal as well as individual houses and apartment renovations have all been developed through reflection, analysis, synthesis, and an unwavering search for the right solutions. The results are buildings, spaces, and interspaces that are functional, correctly proportioned, featuring rational construction solutions, and are pleasant, comfortable, and beautiful. Her work, created in established teams and collaborations, has been recognised by the professional public and awarded numerous prizes, including the Piranesi Award (1990), the European Prize for Urban Public Space (2012), the 1st national prize for the best wooden construction (2013), nominations for the Mies Van der Rohe Award (2015, 2017), the Architizer A+ Award as jury winner (2016), the main prize of the 21st Novi Sad Architecture Salon in the architecture category (2018) and the Golden Pencil (2013, 2023). Together with DANS arhitekti, she explores the relationship between people and the built environment and devises innovative ways of using spaces.

● Dela (izbor) / Works (selection)

- KUD France Prešeren, Ljubljana (soavtor Miha Dešman), 1989–1991
- Materinski dom v Ljubljani (soavtor Miha Dešman), 1992–1994, preureditev, nominacija za priznanje Piranesi
- Šola, vrtec in telovadnica v Št. Juriju (soavtorja Miha Dešman in Eva Fišer Berlot) 2000–2003, nominacija za Plečnikovo medaljo
- Otroški oddelek in CPR pri Univerzitetnem rehabilitacijskem inštitutu RS Soča v Ljubljani (soavtorji Rok Bogataj, Miha Dešman, Eva Fišer Berlot in Vlatka Ljubanović – DANS arhitekti), 2004–2008, nominacija za nagrado Piranesi
- Brv na Špici, Ljubljana (soavtorji Rok Bogataj, Miha Dešman, Eva Fišer Berlot in Vlatka Ljubanović – DANS arhitekti), 2004–2009, Evropska nagrada za urbani javni prostor in nominacija za nagrado EU za sodobno arhitekturo Mies Van der Rohe 2015
- Hiša Hospic, Ljubljana (soavtorji Rok Bogataj, Miha Dešman, Eva Fišer Berlot in Vlatka Ljubanović – DANS arhitekti), 2004–2007, 2010, nominacija za Plečnikova odličja
- Stanovanjska stavba z bivalnimi enotami na Pipanovi poti v Ljubljani (soavtorji Rok Bogataj, Miha Dešman, Eva Fišer Berlot in Vlatka Ljubanović – DANS arhitekti), 2007–2012
- Kolesarska brv čez Savo, Bohinjska Bistrica (soavtorji Rok Bogataj, Miha Dešman, Eva Fišer Berlot in Vlatka Ljubanović – DANS arhitekti), 2012–2013, 1. nacionalna nagrada za naj-leseno gradnjo 2013, zmagovalc strokovne žirije nagrade Architizer A+ Award 2016
- Don Boskov center, Maribor (soavtorji Rok Bogataj, Miha Dešman, Eva Fišer Berlot in Vlatka Ljubanović – DANS arhitekti), 2011, 2015–2024, nominacija za nagrado Piranesi, nominacija za nagrado EU za sodobno arhitekturo Mies Van der Rohe, nagrada BIG SEE Architecture Award v kategoriji javna in komercialna arhitektura, glavna nagrada 21. Salona arhitekture Novi Sad – DAS 2018
- Prenova dveh vrstnih hiš zadruge "Progres – Mirje", Ljubljana (soavtorji Maja Cvelbar, Miha Dešman, Eva Fišer Berlot in Vlatka Ljubanović – DANS arhitekti), 2019–2022, nagrada Zlati svinčnik za odlično izvedbo, nagrada BIG SEE Architecture Award 2023 v kategoriji stanovanjske stavbe

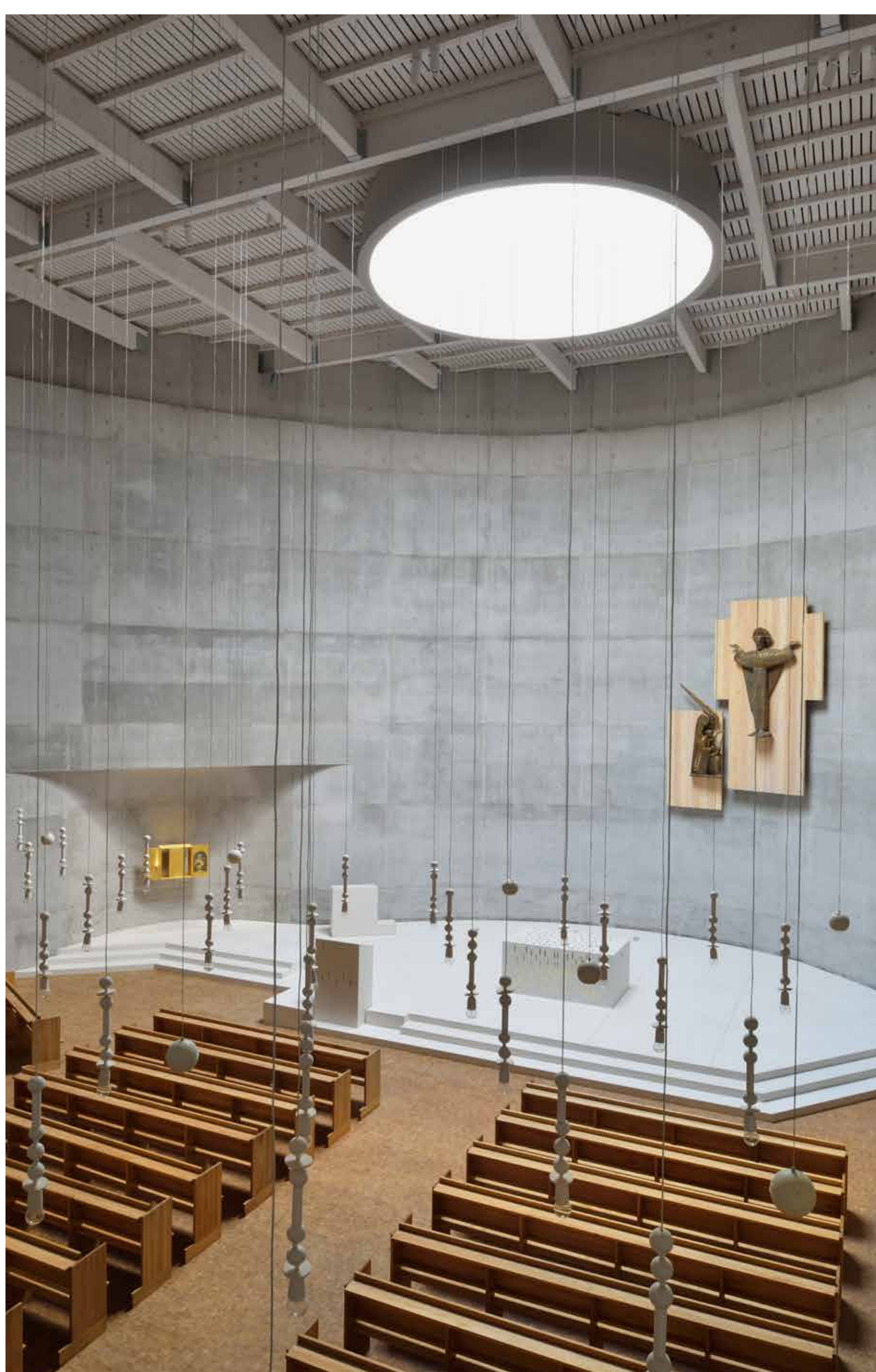
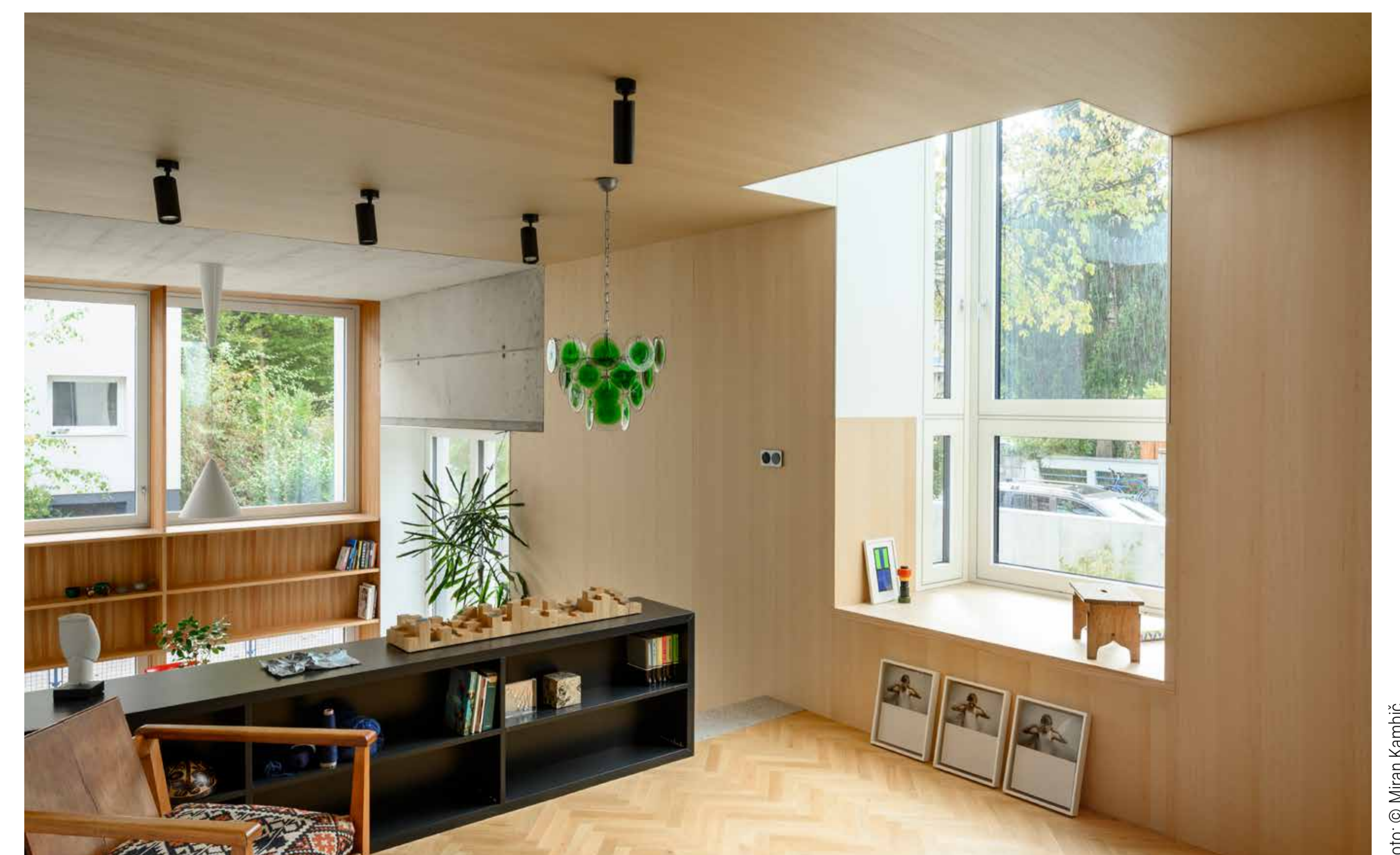

● Šola, vrtec in telovadnica, Št. Jurij, 2000–2003

Šola je bila zasnovana tako, da v majhnem kraju oblikuje skupnost, poveže ljudi, otroke, kulturo, tradicijo in prihodnost.

● Prenova dveh vrstnih hiš zadruge "Progres – Mirje", Ljubljana, 2019–2022

Z velikim izbočenim oknom, poglobitvijo pritličja ter z novimi odprtini v stenah in stropovih so nastali ambientalno in materialno različni prostori, ki si sledijo kot sekvence v filmu.

● Don Boskov center, Maribor, 2011, 2015–2024

Sanjsko arhitekturno nalogo jim je prinesla zmaga na arhitekturnem natečaju. Kompozicijski princip je sodobna interpretacija samostanske tipologije. Cerkev je z dvoriščem v recipročnem odnosu, atrij je izrez, cerkev pa vstavljen element. Ko človek vstopi v cerkev ladjo, doživi prostor, kakršnega ni vajen iz vsakdanjega življenja. Stene so iz litega vidnega betona. Osnovni vir svetlobe je okulus na stropu ladje. Svetloba je material, ki je lahko trdnejši od kamna.

● Kolesarska brv čez Savo, Bohinjska Bistrica, 2012–2013

Les, ki je logično gradivo v regiji, način zlaganja lesene obloge in uporaba skodel interpretirajo regionalne arhitekturne vzore na sodoben, razumen in obenem poetičen način.

Besedilo / Text: Katarina Pirkmajer Dešman in Barbara Vodopivec

Viri / Sources: Zasebni arhiv Katarine Pirkmajer Dešman; Arhiv biroja DANS arhitekti; Contemporary School Architecture in Slovenia 1991–2007 (ur. Maja Ivanič in Špela Kuhar), Dunaj 2008; Arhitektura je nenehno iskanje. Intervju s Katarino Pirkmajer Dešman, AB. Arhitektov biten, 51/ 228-229, 2022, str. 86–87; Arhitektura. Pet let slovenske arhitekture = Architecture. Five years of Slovene architecture (ur. Miha Dešman, Kristina Dešman, Andrej Hrausky, et al.), Ljubljana 2012; Vesna Tržan, Ne silijo v ospredje, a so dobri Pogledi, 1/8-9 (14. 7. 2010), str. 36; Koselj Nataša, Potem so se začela 90. = Then the 90s came. Pogovor s Katarino Pirkmajer Dešman in Miho Dešmanom, Oris, 4/18, 2002, str. 100–115; Razširjeni prostori umetnosti. Slovenska umetnost 1985–1995 (ur. Igor Španjol in Igor Zabel), Ljubljana 2004; Teritorij, identitete, mreže. Slovenska umetnost 1995–2005 (ur. Igor Španjol in Igor Zabel), Ljubljana 2005.